

CATARINA HJÄLMÉN**Silversmycken****Stora Höga****23** PÅ KARTAN

1 **Catarina Hjälmen** arbetar gärna i sten, präglad av sin barndoms granitlandskap runt Dingle. Här några smycken ur kollektionen "Vinterland" där skrovlig bergskristall smälter samman med blänkande silver.

2 **I ringen "Urkarft"** samsas oslipad diabas och silver. Catarina Hjälmen gillar att experimentera med olika material, former och uttryck, och naturen är en stor inspiration och kraftkälla.

om att vara konstnär:

Det är en underbar känsla när kreativiteten flödar! Och man önskar att det alltid var så.

När den dörren en gång har öppnats går den inte att stänga.

Det är bara att följa med.

om konstens uppgift:

Att visa en känsla, ett uttryck. Att beröra på olika sätt. Starta processer och diskussioner. Vara utvecklande och tolerant.

om konstvandringen:

En fantastisk möjlighet till möten mellan intresserade besökare och konstnären som ger så mycket tillbaka till skapandet. Man blir fylld av värme och energi inför det fortsatta arbetet.

OSLIPAT I SAMKLANG MED SILVRET

Skrovliga stenar eller slipade ytor samsas med det glänsande silvret. För Catarina Hjälmen går vägen till smyckeskapandet via känslan av naturens inneboende kraft och uttryck.

Med vana händer visar silversmed Catarina Hjälmen sina senaste fynd. Känner, vänder och vrider för att förstå sig på hur materialets struktur på bästa vis bibehålls eller förfinas.

– Jag har alltid med mig en massa grejer från skogen och stranden som kan komma till användning, säger Catarina i villans forna tvättstuga som byggts om till en hel silversmedja.

– Här blir jag lugn inombords, säger hon. I skåp och hyllor trängs askar och burkar med pärlor, stenar, drivvedsbitar, havsslipade glasskärvor, trådar och annat som kan få sin plats i smyckena. Och i det angränsande rummets montrar, bland ringar, halsband, broscher och örhängen, tronar årets vinterkollektion. Där hon arbetat med bergskristaller, så grova att de känns som hoppackade gnistrande iskristaller, lämnade med orörd yta i kontrast till det putsade silvret.

Catarina har arbetat som silversmed i drygt tio år, och hon minns mötet med silvret tydligt. Familjen bodde i Göteborg och hon

var tjänstledig från jobbet som administratör på kontor.

– Så jag behövde fylla dagarna med något vettigt medan sonen var i skolan. Gick bland annat en dagkurs i silversmide, och kände att detta vill jag göra när jag blir stor. Hon ler stort och det glimmar till, för det var då hennes liv bytte inriktning.

– Var då runt fyrtio och en högskoleutbildning kändes inte aktuell, så jag fick hitta andra vägar, medan jag höll på med silvret så mycket jag bara kunde, förtjust över det hårda men formbara materialet.

Hon utbildade sig inom hantverket, bland annat ett år på Folkuniversitetets Art College.

– Behöver jag lära mig mer om infattningar och andra specialtekniker vänder jag mig till etablerade guldsmeder. Praktik hos andra som kan hantverket är en stabil grund. Sen går jag hem och leker. Och så är jag teknisk nörd, läser allt i ämnet.

Efter ett konstnärligt fördjupningsår på Helidens folkhögskola vågade Catarina ta ut svängarna, strävade efter att hålla sig fria och tillbringade mycket tid i naturen med former, strukturer och ytor.

– Det gav mig så mycket, jag fick inspiration och energi att fortsätta experimentera.

Nu har hon lämnat sin fasta anställning och satsar helhjärtat på sitt silversmide, jämte timanställning som personlig boendestödjare.

– Jag har bestämt mig, nu ska jag göra det jag vill. Det får bära eller brista, och det går faktiskt framåt för varje år. Där är också Konstvandringen en viktig del, jämte utställningar som också leder till fortsatt fördjupning.

Hon återkommer till friheten hon finner i att arbeta som silversmed. Inte bara för att få arbeta med det hon älskar mest, utan att få vara herre över sin tid efter ett yrkesliv med fasta tider.

– Drivkraften är att få skapa, att finna nya uttryck. Att arbeta i ateljén är väldigt medeltativt och betyder så oerhört mycket för mig. Nu skulle jag inte klara mig utan det.

Med åren har hon gått alltmer på känsla, lekfullhet och lust att få fram nya smycken. Ruskat av sig Jante från axeln och börjat kalla sig silversmed, även om hon tagit en annan väg än många andra.

Och hon är glad över sin nya livsbana.

– Jag gör inte detta för att blir rik. Men jag har blivit rik i själen. Och kanske berikar jag någon med ett smycke. Då är jag nöjd.